

A vertical image of a sky with a sunburst breaking through a layer of clouds. The sun is positioned in the center, creating a bright glow and rays of light. The clouds are scattered and vary in density, with some appearing darker and others catching the light. The overall color palette is dominated by blues, greys, and warm yellows/oranges from the sun.

NOVELL

Problem

Roy Panen

Noveller

Från:

Vill va me dej : Förförelser

- 1 Hem till Daniel 1-4, 12-29 81 s.
- 2 Amsterdam 5-11 32 s.
- 3 Hjälpmedel 30-34, 38-41 40 s.
- 4 Komma ut-brevet 35-37, 61-76 70 s.
- 5 Gud eller inte 42-49, 55-60 50 s.
- 6 Skrämselhot 50-54 28 s.
- 7 Ragnar på besök 81-94 46 s.
- 8 Ångest 77-80, 95-105 57 s.
- 9 Utflykt 106-116 50 s.
- 10 Göra slut 117-122 29 s.
- 11 Kul på bibliotek 123-132 49 s.
- 12 Hem till Kim 133-153 79 s.
- 13 Grå vardag 154-162 39 s.
- 14 Underbart mys 163-181 64 s.
- 15 Ny bagare 182-190 40 s.
- 16 Problem 191-199 39 s.
- 17 Fängelsemord 200-216 60 s.
- 18 Avslöjandet 217-230 54 s.
- 19 Hämnad 231-239 35 s.
- 20 Taxi hem 240-251 52 s.

Information

Noveller

Vill va me dej : Förförelser, har gjorts om till tjugo noveller.

Hela boken finns med bland novellerna. Texterna har inte gjorts om och är i sitt original.

Novellerna ligger i en nummerordning som någorlunda följer originalbokens linje av innehåll.

Med hjälp av dessa tjugo noveller kan läsaren få en god inblick över vad originalboken handlar om. Och man kan enkelt välja att läsa fristående delar av boken.

Vill va me dej

Förförelser

Roy Panen

Roy Panen
Bokförlag

Roy Panen -
NOVELLER
FÖRFÖRELSER
Problem

Information

NOVELLER FÖRFÖRELSE Problem (16)
2024

Hämtad från: Vill va me dej : Förförelser (2)

© Roy Panen 2015

Roy Panen Bokförlag, Sollebrunn

www.panen.se

roy@panen.se

Omslagsfoto: Sol bakom moln, Roy Panen

Omslag: Roy Panen

ISBN 978-91-89909-38-0

Denna bok skyddas av upphovsrättslagen.

Hej!

Kanske är du en av dem som föredrar kortare berättelser, noveller.

Min romanserie Vill va me dej, är en serie på sju böcker, men som innehåller ett antal kortare och avslutande berättelser. Kanske kan dessa vara ett alternativ för val av läsning, och att du senare vill ge dig på att läsa hela serien i sin fulla längd.

Genom serien får du läsa om massor av händelser, som har en koppling till varandra och med det hänger ihop, med flera röda trådar: kärlek, homosexualitet, synskada, gudstro, och en vilja av stål.

Men serien handlar också om självmordsförsök, självskadebeteende, mord, misshandel, våldtäkt, våldtäktsförsök, mobbning, rasism, homofobi, och mycket mer.

Och hela berättelsen får ett stort och pampigt avslut i bok sju.

I denna novell Problem, överraskas Kim och Daniel av att Camilla kommer till bageriet. Och nu blir det problem med fullt kaos.

Baksidestext

Camilla är gravid och hon planerar att berätta det för Kim. Men hon överraskas då hon kommer till bageriet och får se Kim och en ung man röra oanständigt vid varandra.

Camilla blir rasande och det blir kaos.

Daniel åker hem, och formellt tar det nu slut mellan Kim och honom.

Hemma berättar han för mamma om arbetet på bageriet, om hur kul det var. Men han berättar inget om kaoset som uppstått.

Kim åker hem till Daniel och de har en underbar stund tillsammans.

Camilla mår mycket dåligt och hon söker råd och tröst hos en kompis. Hon får rådet att försöka försonas med Kim och att de kan prata ut om det som hände på bageriet.

I telefonen med Kim bestämmer de att de ska träffas hemma hos honom. Och hon vill överraska honom med att laga mat till dem.

MER BAKNING

191

Morgonbakning

Kim och Daniel, bageriet

Tidigt morgonen därpå följer Daniel med till bageriet. Han får hälsa på personalen som jobbar, och lära sig nya saker med nya uppgifter.

Alla är så glada över att få träffa honom, och speciellt uppskattad blir han av chefens fru Anna-Lisa. Chefen, Eric, är kvar på sjukhuset.

Och alla är de mycket försiktiga med att påminna Daniel om hans funktionshinder. Att han är blind, finns inte. Det känns för honom som när han möter professionella, på ett sjukhus eller liknande. Och detta ger ett mycket starkt, positivt intryck på honom. Han är ju inte sin blindhet, utan han är en ung man med ett visst pålägg, komplikation – eller om man så vill, har ett påtvingat handikapp.

192 KÍM SOVER ÖVER HOS DANIEL

Camilla, Daniel, Kim och Britt, Camillas
stuga, hos Daniel och Britt

På eftermiddagen följer Kim med Daniel hem. Britt lagar mat: stekt torsk, potatis, remouladsås och gröna ärtor. Daniel hoppar som vanligt över fisken och byter ut den mot andra blandade grönsaker. Kim berömmar Britt för sin goda matlagning.

I flera dagar har Camilla arbetat för fullt med olika sysslor ute i familjens stuga. Hon har hjälpt pappa och mamma att måla om stugan. Nu är den fräsch igen: röd med vita knutar, vita fönster och fönsterfoder. Det riktigt lyser om den. Den är så fin och mysig.

Hela stugan med tomten ligger idylliskt intill en skog och ovanför en sjö. I området finns även andra stugor – nästan lika fina.

Pappa funderar på att också måla staketet vitt. Hittills är det bara impregnerat sedan de

spikade upp det förra sommaren. Stugan har de haft i tre år och den är belägen i Hjo, vid en liten skog och bara ett stenkast från den stora sjön Vättern.

Förutom målningen har hon också rensat i rabatter, plockat jordgubbar och klippt gräsmattan. Och när det varit fint väder har hon varit nere vid sjön och solat och badat.

Hon har även varit över hos grannen, ett äldre par i åttioårsåldern, som behövt lite extra hjälp. Där klipper hon deras gräsmatta och rensar bort ogräs. De vill ge henne hyfsat bra betalt för arbetet. Hon vill inte ta emot några pengar, men de ger sig inte.

Utöver stugan har också någonting annat positivt och helt underbart hänt, som för varje dag – ja timme och minut, får henne att bli upprymd och sprudla av glädje. När ingen ser eller hör henne, mer eller mindre och vid massor av tillfällen, dansar hon sig igenom dagen och småsjunger. Hon förstår inte riktigt att det är sant, men allting hittills pekar på det. Det här helt fantastiska och underbara vill hon berätta för Kim, och hon undrar vad han ska säga om det hela.

Från stugan ringer hon till honom flera

gångar under kvällen, men får inget svar. Hon tänker berätta om nyheten, men att det ska vara i fysiskt sällskap med honom. Och han kommer att bli så glad, så lycklig, det är hon helt säker på.

Men efter ett antal ringförsök utan svar blir hon både otålig och orolig. Hon tänker att det kan ha hänt honom något. Fast, i så fall borde han väl höra av sig till henne och berätta om det.

På kvällen blir Daniel och Kim själva hemma. Britt arbetar nattsiftet och drar iväg redan strax efter halv nio. När Daniel föreslår att de ska sova tillsammans hos honom, tackar Kim tveklöst ja, trots sin besvärliga blyghet. Han måste iväg till jobbet långt innan Britt är hemma igen. Därmed behöver han inte vara blyg. Daniel vill vara med och jobba i morgon också.

Nästa dag gör Camilla nya försök att ringa Kim, men han svarar inte nu heller. Hon ringer till bageriet och får äntligen tag på honom.

De bestämmer att hon ska komma hem till honom mitt på dagen, men han vet inte när han kan komma ifrån bageriet. Det är hektiskt och

mer än fullt upp med beställningar till och med nästa vecka, fram till semestern.

Kim säger inget till henne om att han har köpt två biljetter till ett badhotell i Fredrikshamn med övernattnig nästnasta måndag, på sin första semestervecka. Detta är tänkt som en överraskning. De har bestämt att vara ihop från hans första semesterdag och framåt.

När hon säger att hon har något att berätta för honom, en överraskning, blir han så nyfiken att han håller på att bli galen. Och trots att han gör stora ansträngningar med att få henne att berätta redan nu, så får han så fint vänta. Han undrar så mycket vad det kan vara för överraskning ...

–Ja älskar dej, säger Kim.

–Å ja älskar dej, säger Camilla.

–Du är bäst i världen.

–Nä, för de är du.

–Okej, men du är snyggast – av alla tjejer ...

–Å du av alla killar.

–Ja har också en överraskning till dej, som ska hända på månda om en å en halv vecka, när ja har börjat min semester. Men du kan få veta de efter att ja har fått din överraskning. Men ja lovar dej, du kommer gilla den.

–Min lilla pussgurka, ja kommer till bageriet

vid ett å ser om du är där. Å om inte – då är du väl hemma.

De bestämmer så. Kim påminner henne om att han är på jobbet och måste återgå till baket.

RENT KAOS

193 Bagerichock

Camilla, Kim och Daniel, bageri

När Camilla dyker upp utanför bageriet vid halv två kikar hon först in genom ett fönster för att titta efter Kim. Men han syns inte till.

Hon får syn på en ung, mörk man stå vid en diskho. Tittar på honom, studerar hans rörelser, när han vänder sig om och trevar med händerna bort till ett stort träbord. Där plockar han till sig några plastbunkar, slevar och knivar från bordet och trevar sedan tillbaka till diskhon. Han ställer sig och handdiskar dem.

Det är något med denne man, tänker hon. Han ser fullt normal ut, men betar sig lite konstigt. Ser ung ut, är troligen praktikant från någon av skolorna.

Plötsligt dyker Kim upp och går fram till den unge mannen, lägger armen om hans axel och verkar prata till honom. Camilla rycker till av förvåning. Men i nästa sekund, då den unge

mannen klappar Kim på rumpan och Kim rufsar till honom i håret, hajar hon till ordentligt. Det ser ut som de två har något mer gemensamt, utöver en arbetsrelation.

Hon säger argt:

–Va ända in i granskogen gör dom?

Och i nästa sekund bankar hon argt på fönsterrutan.

Både Kim och Daniel vänder sig om.

–Aah, de är Camilla, min tjej.

Kim lyfter handen, vinkar och ropar till henne att hon ska komma in.

–Ja, de kan du ge dej fan på att ja ska, muttrar Camilla surt och stampar iväg med bestämda steg fram mot dörren.

Kim möter henne innanför dörren. Arggt tar hon tag i hans arm och skäller:

–Va håller du på me?

–Va då håller på me? säger han och lägger armen om henne. Va menar du?

Hon lyfter bestämt bort hans arm och säger:

–Nä, lägg av ... Va menar du me att lägga armen om honom där borta? Å sen tafsar han dej på baken. Å då svarar du me att rufsa honom i håret.

–Men de va ju bara på skoj, säger Kim med

ett litet flin och försöker vifta bort allvaret.

Och hon pekar bort mot Daniel och fortsätter:

–Vem är han? skriker hon upprört och vänder fokus mot Daniel.

Två av de anställda hälsar på Camilla, men känner sig besvärade av hennes dåliga humör. De lämnar arbetet de håller på med och smiter upp till lunchrummet.

Kim presenterar Daniel och Camilla för varandra, men märker att hon inte lyssnar. Hon får något hatiskt i blicken och styr stegen mot Daniel, som nu känner oro för vad som händer.

–Varför i helvete tafsar du på min kille, va?
Hon är så arg så det smäller om henne.

Daniel vet inte vad han ska säga. Plötsligt känner han en smäll i ansiktet. Det är hennes handflata som träffar hans kind så det sjunger i väggarna. Sedan slår hon knytnäven hårt i diskhon så det skramlar i disken.

–Men, men ... ja ...

–Håll käft! Ja vill inte höra. Men om du så mycke som ... Kim ...! Ååh!

Hon vänder på klacken, går iväg mot utgången och smäller upp dörren. Kim ser henne stampar iväg utanför och förbi fönstret.

- Åh, herre jesses, suckar Kim och tar sig på huvudet med handen.
- Ja, du, den va de vikingablod i. Hur vågar du ...?
- Va då?
- Ja, va ihop me henne? Ett sånt temperament ...
- Men du, tänk själv ... Förresten, de va ingen dåli smäll du fick.
- Är ja röd?
- De kan vi väl i så fall bjuda på, säger Kim och börjar skratta, som i ett psykologiskt försvar.
- De kan vi väl i så fall ... grimaserar Daniel och härmar honom. Som om det skulle vara okej att hon slår till honom, vilket inte han själv tycker. Va är de som händer, Kim?
- Ja, säj de ...
- Kim blir fundersam. Så också Daniel.
- Kim, du kan inte ha de så här, du måste nog välja ... Ja känner inga problem me att behöva dela dej me Camilla. Men hon vill uppenbart inte dela dej me mej.
- Ja, där slog du huvet på spiken. Å nu verkar de va dött läge, eller ska vi gissa på att hon redan har valt åt mej.

–Å de blir ingen bonus den här gången heller, flinar Daniel.

–Ja du, säger Kim och ser sig om förstrött.

–Ska vi fundera en stund på saken, eller vill du att ja ger mej av nu på en gång, eller ska ja diska klart först ...?

–Ja, va vill du? svarar Kim och är lite frånvarande.

–Ja vill diska klart å va mer till din tjänst, få ut min lön, men framförallt försöka göra dej gla igen – chefen.

–Gla? Men ja är väl inte nere.

–Men du låter nog lite lessen.

Kim vänder om i humöret, stramar upp lite mer och börjar både bete sig och låta som en chef. Och med mjuk och vänlig röst säger han:

–Okej, du kan väl diska klart de du höll på me. Ja kan sopa golvet. Sedan kan du väl gå å byta om, så ska ja ordna me en bil å köra hem dej. Ja behöver nog va själv i kväll å tänka över de hela.

Med en svag axelryckning vänder sig Daniel om. Han går iväg några steg, men stannar snart upp. Ber om att få gå på toaletten. Kim svarar att det behöver han väl inte fråga om. Han hämtar därefter sopborsten och börjar sopa

golvet.

Det dröjer en stund innan Daniel är tillbaka, och han har bytt om. Kim stannar upp från sopandet och tittar på honom. Daniel är lite röd i ansiktet, utöver på ena kinden från smällen förut. Kim ser att han har gråtit.

–Kim, du får ta disken själv. Ja drar hem nu. Ja fixar en taxi på egen hand.

–Fölåt Daniel om de här har gjort dej lessen. Ja behöver tid att tänka, men ja lovar att ja hör av mej snart.

–Okej, säger Daniel och måste bita hårt i läppen för att inte släppa fram mer gråt. Vi hörs

...

194 Arbets- erfarenheter

Daniel och mamma, hemma

Lite senare på eftermiddagen är Daniel hemma igen. Mamma frågar om märket som han har på kinden. Han säger att han slog emot en kökslucka i lunchrummet på bageriet. Nämnar inget om Camilla eller att Kim har lämnat honom. Han gör sitt yttersta att inte tänka på något av det, för det gör honom bara så ledsen.

Mamma frågar hur det var på bageriet. Daniel berättar med stor inlevelse hur bra det var att arbeta som bagare. Det var både kul och upplyftande. Och han berättar om alla arbetsuppgifter han klarat av, mycket tack vare Kims stora tålamod och att han har god hand med folk. Han är en utmärkt arbetsledare.

Även de andra arbetarna har tagit hand om honom bra och de var mycket trevliga. De har liksom försökt se förbi hans funktionshinder. Ibland hjälpte de honom att ta sig från en plats till en annan i lokalerna genom att med sina

röster vägleda honom: ”Vänster, höger, rakt fram, se upp för bordet, dörren, plåtsticket, tunnan.” Och detta har känts jättebra.

Mamma är så glad för Daniels skull, för att han har funnit en ny vän som berikar hans liv stort.

Fram på kvällen har Daniel krupit upp i soffan och lyssnar på radion. Det är ett mycket intressant och passande ungdomsprogram som handlar om kärlek och otrohet. Detta som verkar vara ett ganska vanligt och utbrett problem.

Han förstår inte riktigt det här med otrohet. Den som är otrogen har nog problem. Han eller hon är inte lycklig – med det som är. Kanske behöver den då på något vis piffa upp sitt förhållande – med någon annan. Är inte Kim lycklig med Camilla när han träffar honom? Varför väljer inte Kim bara sida och håller sig till den? Fast ... är det då som han blir olycklig, av att han vill men inte klarar välja. Han fastnar helt enkelt så starkt för dem båda.

Ju längre Daniel funderar ju mer besvärliga känns frågorna.

195 Vägval eller bara försoning

Daniel, Britt och Kim, hos Daniel och Britt

Följande kväll står mamma ute i hallen med ytterkläderna på och väntar på att bli hämtad. Klockan är lite över sex. Hon är bjuden på en tjejträff. Det ringer på dörren.

–Okej, Daniel, nu kommer dom. Ha de så bra nu i kväll. Ja kommer nog inte hem så sent, kanske vid tio, elva.

När hon öppnar dörren står Kim där, och han håller ett litet inslaget paket i handen.

–Men hej, är det du, va trevligt ...

–Hejsan! Är han hemma?

–Ja, de är bara att kliva in. Daniel ligger på soffan.

Kim vill skoja med honom. Han viskar till Britt att inte avslöja hans ankomst. Och han kliver tyst in och sätter sig på soffkanten intill honom. Daniel rycker till när han känner att någon är där. Men så känner han doften av en speciell parfym.

–Kim? Du skojar ... Säg att de är sant.

–Daniel, ja vill va me dej. Får ja de?

–Ja, de är klart, å ja vill va me dej. Men Camilla då?

–Hon vill inte längre veta av mej. Ja har försökt ... men hon verkar minst sagt hata mej.

–Va trist.

–Ja har pratat me henne i telefon. Hon säger att ja redan har gjort mitt val.

–Har du de då?

–Vet inte. Just nu vet ja bara att ja vill va me dej.

–Låter som du har gjort ett bra val. Vill du ha kaffe å glass?

–Ja vill ha dej. Bara dej.

–Kom.

–Vänta, varsego, säger Kim och lägger paketet i Daniels famn.

–Ett paket, till mej. Tack!

Daniel river upp pappret och öppnar kartongen.

–Va är de? Nu blir ja nyfiken. Åh, choklad.

–De är bara en gest, för att ja tycker så mycke om dej.

Daniel tar en chokladbit och känner på dens form.

–Chokladhjärtan. Hur visste du att ja älskar choklad?

–Mm, numera vet ja allt om dej.

Daniel lyfter upp chokladkartongen och bjuder honom. Kim tar ett chokladhjärta, sätter det mellan sina läppar och närmar sig Daniels ansikte och säger:

–Öh, öh!

–Ja, öh, öh på dig själv, svarar Daniel, men hinner inte säga mer då han känner Kims läppar mot sin mun, och ett chokladhjärta som Kim puttar med tungan in i hans mun.

–Varsego.

–Tack! säger Daniel och tuggar och sväljer chokladen. Får man en puss också?

Och i nästa sekund får han en puss som går över i en kyss.

Daniel stannar upp i kyssen, säger åt honom att blunda, tar ett chokladhjärta och sätter det mellan sina läppar, säger ”öh, öh” till Kim som öppnar sin mun och känner Daniel puttar in en chokladbit i hans mun.

–Mm, gott, ja älskar choklad, säger Kim och ler lyckligt.

196 Mer kärlek

Daniel och Kim, hos Daniel

Daniel reser sig upp, tar hans hand och går iväg med honom till sitt rum. Sätter på en skiva med lugn musik, drar ner både persiennen och rullgardinen. Det blir mörkt, nästan kolsvart i rummet. Kim känner efter med handen, sätter sig på sängen, och säger:

–Ska vi ha de mörkt? Oj, fölat ...

Han tänker inte på att Daniel själv inte har möjlighet att välja ...

–Ja, å mysit.

Daniel tar fram en tändare från en skrivbordslåda, tänder några värmeljus som han sätter ner i en bred glasskål.

–Daniel, du får mej att må bra.

–Tack! Va säjs om att må ännu bättre – lite massage?

–Ja, väldigt gärna. Då är de väl bäst om ja tar av mej tröjan?

–Ja, å byxorna. Förresten – rubbet.

–Ska ja va naken?

–Bara om du vill. Å du, glöm inte att ha koll på ljusen.

197 vägval fullt av ångest

Camilla och Kim, telefon

Camilla ångrar sig bara en liten stund efter att hon pratat med Kim i telefonen. I telefonen tidigare bönar och ber han henne att inte vara så hård, så dömande och försöker få henne att lyssna på vad han vill säga. Men hon får bara ett större utbrott och vrålar ur sig vad hon känner och tycker, att hon inte längre orkar ha ett förhållande med honom.

Hennes ord piskar mot honom. Och innan hon slänger luren i örat på honom säger hon att det nog är bäst för dem båda om det är slut och att de inte ska ses mer.

Kim blir helt mållös och vet inte något att säga till sitt försvar. Allt han förmår är att bara lyssna på hennes avhyvling, följt av ett kallt klickljud när hon lägger på luren.

Hon avbryter deras eller kanske mer hans försök till samtal. Stänger ut honom från sin samvaro och utesluter honom från sitt liv.

Och han känner ett kallt och tomt ljud av tystnad hägrar, som blir till ett ännu kallare vakuum som hamrar sig in i hjärnan. Det vrider och kramar ur allt av tankar, liv och medvetande, lust, glädje. Allt bara fullständigt tar slut – dör ut och finns inte mer.

Men en kort stund därefter ångrar hon sig och ringer upp honom igen. Men nu ligger han utslagen, yr i huvudet och halvt avsvimmad på golvet. Han orkar varken fysiskt eller psykiskt att ta sig upp på benen igen, och förmår inte resa sig upp för att svara. Han är borta både fysiskt som mentalt.

Hon ringer och ringer, men han svarar inte. Hon gör ett uppehåll på en halvtimme, och ringer sedan igen, men han svarar inte nu heller. Han känner sig så stött, sårad, ledsen – rent av kränkt av hennes grymma och omänskliga behandling av honom. Hon kunde lika gärna ha huggit honom med kniv – det hade inte gjort mer ont ...

När han hämtat sig från ångestattacken och är på benen igen drar han ur telefonjacket och lämnar lägenheten. Han vill inte vara själv hemma längre. Måste försöka värja sig från all nedstämdhet och på något vis finna fram till det

som har makten och styrkan att få honom glad igen – och med det få honom att må bra.

Han har inte haft någon avsikt med att göra Camilla illa, förutom att hans otrohet tydligen räcker för att välta omkull all deras lycka och göra henne ledsen. Fast på hennes uppträdande mot honom verkar allt ha en förkrossande verkan på henne.

Och vad han önskar att det inte behöver vara så. Om han bara fått lov att vara hundra procent hetero, då skulle inget av allt detta behövt hända. Han skulle då, istället för att som nu krossa hennes hjärta, kunnat göra henne till den lyckligaste i världen.

Men det är inte han som har bestämt att han också ska vara svag för vissa killar – skönheter som Daniel.

198 Desperation

Camilla och pappa, telefon

Camilla håller på att bli tokig av ledsamhet och förtvivlan. Hur kan Kim göra så här mot henne? Hon försöker tänka förnuftigt, rationellt – men

det går inte. Just nu hatar hon honom lika mycket som hon älskar honom. Men antingen tar hon honom för den han är, bisexuell eller inte, eller så låter hon helt enkelt bli. Hon kan lämna honom åt sitt öde, som att hon tror att han inte kommer klara sig utan henne. Eller så hoppas och önskar hon så. Hon vill ha honom, fast det ska vara på hennes villkor – hur orimligt det än låter.

Det går ytterligare en stund in på kvällen, och hon känner att hon behöver få prata mer med honom. Gör ännu ett försök att ringa, men han svarar inte nu heller. Telefonlinjen är helt bruten. Hon får bara en hänvisningston, och en kvinnlig röst som säger: ”Var god tag 90120 för besked”.

Hon ringer detta nummer och en manlig röst svarar med operatörsnamnet. När Camilla frågar får hon svaret att linjen till Kims nummer är bruten. Personen hon söker kan ha dragit ur telefonjacket, eller så har det hänt något annat, som att en telefonledning i bostaden kan ha brutits av. Abonnenten kan själv göra en felanmälan och få hem en reparatör som söker efter felet.

–Ja ha, tack, va bra, då vet ja de. Tack för

hjälp.

Hon lägger på luren. Tänker att det är tveklöst Kim som dragit ur jacket.

Under kvällen gör hon ytterligare några försök att ringa honom, men hon får bara den kvinnliga rösten med hänvisning till svar.

Hon ringer till stugan, och frågar mamma och pappa vad hon ska göra. Och båda svarar att hon bör åka hem till honom, att det kan ha hänt honom något.

Hon känner att det finns saker som man inte bör berätta, som är ens privata ensak och som man ska hålla för sig själv. Fast i längden fungerar det inte att först hålla dem utanför allt och sedan komma och be om råd. De råd man då får stämmer oftast inte med hur det är i verkligheten. Som mest kommer bara halva sanningen fram. Och hennes föräldrar vet inget om grälet på bageriet, eller om grälet i telefonen tidigare i kväll.

Vid halv elva ger hon upp, sätter sig på cykeln och cyklar hem till honom. Men han är inte hemma, och inget meddelande har han lämnat.

Hon går runt i hans lägenhet och kikar efter något – men som hon inte själv vet vad det är.

Kanske söker hon bara omedvetet efter ett svar, ett tecken på var han håller hus. Men ingenting hjälper henne att få någon ledtråd.

När hon står framför fönstret i köket och tittar ut över trädgården, vänder hon plötsligt blicken åt ett annat håll, över köksbordet och får syn på lerfiguren som Daniel gett Kim i present.

Hon tar upp den, håller den i sin hand, tittar studerande på den och läser texten: Du har tagit mitt hjärta. Hur ska vi ha det med resten? Och på bänkskivan, bredvid kaffebryggaren, ligger ett fint hopvikt presentpapper i vitt med guldhjärtan.

Hon blir konfunderad. Tänker: Vem har han fått denna ifrån? Eller är det han som har tänkt ge den till någon? Till en kille? Eller till henne? Men varför står den då upppackad på köksbordet och att presentpappret ligger på bänken? Har han inte hunnit packa in den ännu?

Ju mer hon tänker ju mer osäker och förvirrad blir hon. Hon kan inte resonera sig fram till ett tänkbart och troligt svar.

Tårarna kommer. Och hon mår dåligt, känner sig så enormt tom och ledsen inombords. Vad håller Kim på med? Vad har han för hemligheter – för henne?

Hon orkar inte vara kvar, låser dörren, går ner till cykeln och trampar hemåt igen.

Hemma blir hon hysterisk av sin ledsamhet och hon gråter floder. Hon tänker att hon nog bör ringa mamma och pappa igen och få det riktiga, sanna rådet ... Och hon måste berätta för dem, klart och tydligt, en gång för alla – att Kim är ihop med en annan, en ung, snygg, knappt byxmyndig kille, som dessutom är blind.

Hela den så vackra bilden av Kim rasar, smulas sönder till ett grått, värdelöst damm. Och när de vet vem han egentligen är vet de genast på en gång vilket råd de ska ge: Glöm honom, hitta en annan, bättre och finare kille.

Men hon orkar inte med denna sanning.

Det är bara det att för henne finns ingen annan. Det finns bara Kim. Bara honom kan hon älska och så starkt, så på riktigt. Och egentligen är han en fin kille.

–Fan! Fans helvetes jävlar! skriker hon ut i all hopplöshet med hjälplöshet. Det är inte han som är förlorad – utan hon. Det är hon som är betydelselös och har nu av ödet slängts av i farten och dumpats i något skitigt och blött dike.

Hon sätter sig i hallen och lyfter upp telefonen i famnen. Torkar av tårarna på blusärmen, men märker inte att hon också torkar av sminket på ärmen. Ringer mamma och pappa, fast att klockan sedan en stund passerat midnatt.

Det är pappa som svarar. Hon hör på hans röst att han är nyvaken. Och han hör på hennes röst att hon är ledsen. Han föreslår att han ska komma och hämta henne. Men hon säger att hon inte kan lämna Skövde utan att veta var Kim håller hus.

Han föreslår att de ska ringa till sjukhuset för att kolla om Kim kan vara där. När hon säger att hon inte orkar med det här, säger han att de ska lägga på, så att han kan ringa till sjukhuset och fråga efter honom.

Fast, hon vet ju att han inte är där, att han nog säkert är hos den där unge killen. Hon säger till pappa att hon behöver klara ut det här själv, att hon ska hämta sig i några minuter, sedan ringa till sjukhuset. Och om han är där ringer hon tillbaka. Kanske är Kim på något ställe som hon inte kan föreställa sig och att han kanske är hemma igen i morgon, på dagen.

När pappa säger: ”Vi får försöka att inte dra våra förhastade slutsatser, inte tänka så svart

eller negativt, utan istället hoppas på de bästa”,
ekar orden i huvudet på henne. Speciellt
”hoppas på det bästa”. Det finns ju inget sådant:
”de bästa”. I så fall vore ju allting bara en dröm
och hon ska snart vakna upp från allting. Men
det är ingen dröm, det vet hon alldeles säkert,
annat än en mardröm. Hon till och med nyper
sig själv i armen – och det gör ont.

199 Rådfrågar en tjejkompis

Camilla och Marie, telefon

Camilla sover inget på hela natten. Får ingen ro.
Just nu känns livet bara för bedrövligt. Hon
finner varken svar på sina frågor eller någon
rimlig utväg. På förmiddagen ringer hon sin
bästa vän Marie och ber om råd. Hon berättar
om allt kring sina misstankar och att Kim har en
annan, en ung grabb som han bedrar henne med.

Men för Marie blir svaret, rådet, ganska
enkelt: Camilla måste helt enkelt bara välja,

välja hur hon vill ha det. Om de ska utgå från att Kim har en annan, att han också gillar killar, då finns bara två vägar att gå: Hon kan anta utmaningen från killen Kim är tillsammans med och försöka få Kim att istället välja henne. Eller så kan hon släppa Kim helt och hållet och kanske bara tänka att han blev en erfarenhet, men är nu bara historia.

–Ja ha ... men de blir inte lätt nåt av dom.

–Eller, säger Marie och höjer rösten något, de finns faktiskt en tredje väg som du kan gå – å om du orkar dela Kim me den där grabben. Ni kan typ ha Kim varannan vecka.

–Du skojar nu?

–Nä, på fullt allvar.

–Kul, kul ... som nån jävla umgängesrätt. Men vem ska få va me honom på jul å nyår? Ska vi gå till domstolen me de?

–Nä, domstolen behövs nog inte, flinar Marie. Ni kan ha honom varannan gång.

Utöver det Marie redan har sagt har hon bara rådet att följa sitt hjärta, vad det säger. Hjärnan ska som oftast bara krångla till saken än mera. Är Kim värd att satsa på trots sina brister? Och Camilla svarar då, att det är han förmodligen inte.

Marie säger att Camilla kan söka upp Kim för att prata ut ordentligt om saken – även om det blir för sista gången. Kanske kan de skiljas som goda vänner?

Camilla känner att det inte kan bli värre än vad det är. I samråd med Marie bestämmer hon sig för att försöka sova några timmar. Sedan ska hon åka hem till Kim och överraska honom med mat som hon ska laga hemma hos honom. De ska äta och dricka gott, ha levande ljus, skön musik – allt för att få fram en avspänd stämning. Sedan kan de lugnt och avspänt prata ut om allt. Hon ska också vara beredd på att detta kan bli deras sista träff, deras sista måltid tillsammans.

I nästa stund deklarerar hon en sak tydligt och klart för Marie: att dela Kim med någon annan, det kan hon inte. Det står under hennes värdighet. Men att anta utmaningen och konkurrera ut den där killen ska väl inte vara helt omöjligt eller ens svårt. Att Kim tror sig gilla killar är nog bara en liten fix idé men som snart rinner av honom. Dessutom har hon ju ett ess i bakfickan, som hon ännu inte har presenterat för honom. Hon har inte berättat det för någon, inte ens för Marie.

Marie föreslår, innan Camilla beger sig hem

till Kim, efter att hon har sovit några timmar, att de två ska träffas på stan för en fika. Och då kan Marie försöka stärka och peppa henne inför mötet med Kim.